

A nyitott sír üzenete

„A követ a sírtól elhengerítve találták.” Nem azért volt a kő elhengerítve Jézus sírjának bejáratától, hogy a feltámadt Jézus ki tudjon jönni, hiszen később zárt ajtókon át jelenik meg valóságos, de megdicsőült testében, hanem azért, hogy mi beléphessünk oda, és látva az üres sírt és a lepleket hitre juthassunk, mint János, a szeretett tanítvány.

Jézus számára nincsen elhengeríthetetlen nehéz kő, csak nekünk, akiknek ez a kő elzárni látszik az utat reménységünk megvalósulása előtt. Nekünk nincs erőnk elmozdítani a követ, mely lassan és feltartóztathatatlanul rácsúszik életünk horizontjára, és bezár a halál félelmetes sötétségébe, ahol a magány, elhagyatottság és a biológiai széthullás réme fenyeget. Ha azonban Jézussal együtt zárkozunk véges földi életünk sírjába, ha vele temetkezünk el, akkor életünk földbe hulló magként elhalva új életre támad, és sokszoros termést hoz. Neki növekednie kell, nekünk kisebbednünk – így még itt a földi életben megtapasztaljuk Isten hatalmának csodáját és a feltámadás erejét. A kő, mely már-már teljesen bezárt a halál kozmikus, süket csöndjébe, most mintha fokozatosan elhen-gerülne, és látni engedné az új teremtést, melyben már Isten minden mindenben...

Hiszen az egész teremtett világ egyetlen nyitott húsvéti sír, melyben ott vannak a

Feltámadott leplei, és kívülről beárad Húsvét hajnalának fénye. A sejtek és atomok, a naprendszer világ megannyi elhengerített kő, mely betekintést enged Isten hatalmának misztériumába. Jézust magát nem láthatjuk, mert mielőtt megjelenne feltámadott testének dicsőségében, mint kedves jegyesének előbb finom, gyöngéd jeleket ad, hogy keressük őt a hajnali harmatban, míg a mit sem sejtő, halálra szánt régi világ még alszik.

A húsvét hajnali üres sír, az első beáradó nap sugarakban felragyogó leplek az igazi reménységet adó üzenet: Jézus a Szent Szűz méhéből lépett így a világba, ahogy most a földanya méhéből Isten dicsőségének világába indul. Milyen hasonló a sírbarlang a betlehemi barlanghoz! Ott is, itt is jelen vannak az angyalok, hogy nagy örömet hirdessenek nekünk.

Húsvét örömhíre ez: „Miért keresitek az élőket a holtak között? Nincsen itt, feltámadt!”

Kérjük hát a feltámadott Krisztust és angyalait, hengerítsék el hitetlenségünk nehéz követ életünk sírja elől, hogy befogadhassuk ezt az örömhírt, hogy lassan derengeni kezdjen a hit világossága az értelmünkben s a halhatatlan reménység hajnalpírja a szívünkben.

EGYHÁZ A VILÁGBAN

A Kézfogas harangja. A nemrégiben megszüpült külsővel ünneplő Gyenesdiás Havas Boldogasszony kápolnájában egy új harang is szól, melynek elnevezése arra utal, hogy több szomszédos település – Keszthely, Hévíz, Cserszegtomaj és Gyenesdiás – önkormányzata, egyházközségei és a hívek áldozatos összefogásával készült. Gombos Miklós harangöntő mester a 325 kg súlyú harangot már 2002-ben elkészítette; csaknem teljes egészében köz-

adakozásból, amelyhez a protestáns testvérek s a nem hívő lakosok is hozzájárultak. A nemes célok ünnepélyes megerősítésére még azon évben nagyszerdán megáldotta II. János Pál a Vatikánban, a négy település polgármesterei, valamint Márfi Gyula érsek jelenlétében. Miután a harang hazaérkezett Rómából, országjáró körútra indították: járt Órbottyánban, Keszthelyen, Zalaváron, Zalaegerszegen, Sopronban, Győrben, Szigetszentmiklóson, Hévízen, Mórton, Székesfehérváron, Tapolcán, Veszprémben, Vörsön, a Balaton közepén, Budapesten, Gyenesdiáson és Keszthely-kertvárosban. Mivel az áldozatos erőfeszítések ellenére sem sikerült mindezidáig méltó helyszínt és végleges elhelyezést találni neki, ezért átmeneti jelleggel a megújult gyenesdiási Havas Boldogasszony-kápolna tornya ad otthont neki. A megszüpült templom ünnepi szertartásán március 25-én Márfi Gyula érsek áldotta meg a harangot és a kápolnát, valamint azt az emléktáblát, melyet a település elhunyt plébánosa, *Tóvölgyi László* emlékére és tiszteletére állítottak, aki a kápolna megújításának s a harang elkészítésének kezdetektől serkentője volt.

Húsvéti leltár. A magyarországi ferences rendtartomány az elmúlt negyedév eseményeit összefoglaló visszatekintéséből: „A családok évében nagy örömeinkre szolgál, hogy plébániáinkon sok a jegyespár, akiket világiak bevonásával készítünk fel a házasságra. Nemzeti kegyhelyünkön – Mátraverebély-Szentkúton – a nagyobb ünnepeken katekézis-sorozatot tartunk a család teológiájáról. Iskoláinkban lezajlott a felvételi időszak. Ezek közül némelyikben nagy a túljelentkezés, esztergomi iskolánk 7. osztályába

még szívesen látnánk érdeklődőket. A gyöngyösi Autista Segítő Központ fenntartása továbbra is nagy feladat. EU-s pályázati forrásból Szegeden és Gyöngyösön a kolostor egy része 2012-re úgy újul meg, hogy az egyben látogathatóvá is válik az érdeklődő és kultúrát szerető vendégek számára. Köszönjük minden adományozó segítségét. Ha továbbra is szeretné anyagilag támogatni a vállalásainkat, kérjük, jelezze az iroda@ferencesek.hu e-mail címen vagy postán, hogy mindenki számára megtaláljuk a megfelelő formát. Nagy hálával vagyunk azok iránt is, akik imádságaikban hordozzák a magyarországi ferences közösséget és a testvérek munkáját.”

II. János Pál pápa boldoggá avatása.

Május 1-jén, az Isteni irgalmasság vasárnapján kerül sor Isten szolgája II. János Pál pápa boldoggá avatási szertartására, amelynek főcelebránsa a Szentatya, XVI. Benedek pápa lesz. A részvételhez nincs szükség jegyre, a tér és a környező utcák megközelítését a közbiztonsági szervek irányítják. A szertartást követően minden hívő leróhatja tiszteletét az újonnan boldoggáavatott földi maradványai előtt a Szent Péter-bazilika Confessio oltáránál.

A magyar közmédia egyenes adásban közvetíti II. János Pál pápa május 1-jei boldoggá avatásáról és több tucatnyi műsort sugároz az eseményhez kapcsolódóan. A boldoggá avatási szertartást május 1-jén 10 órától élőben közvetítik a Magyar Televízió mindkét csatornáján és a Duna Televízió egyes csatornáján. A budapesti Szent István-bazilika előtti téren a híveknek lehetőségük lesz arra, hogy óriáskivetítőn keresztül, lelkipásztorok vezetésével, közösségben, imádkozva vegyenek részt lélekben az eseményen. A Duna Televízió ezen a napon levetíti II. János Pál *Az aranyműves boltja* c. színdarabját a kecskeméti színház előadásában, felvételtől.

A jeles alkalomra készülve a magyarországi ferencesek honlapjukon – www.ferencesek.hu – emlékkönyvet nyitottak, ahol egyházi személyiségek II. János Pál pápával kapcsolatos emlékezései olvashatók.

(Forrás: Magyar Kurír, Ferences Sajtóközpont)

Feltámadott Urunk, Jézus Krisztus!

Köszönjük, hogy nem ért véget utad hozzáánk, hanem éppen elkezdődött. Köszönjük, hogy ma is bátran szólíthatunk téged Úrnak és Mesternek. Szent küldetésed megismerése hatalmas öröm számunkra. Ebből élünk naponta és ez a mi egyetlen teljes vigasztalásunk. Reménységre és bátorságra ébredt húsvéti néped megújult lélekkel dicsér ma is Téged. Hallgasd meg szavunkat!

Feltámadott Urunk, Jézus Krisztus!

Vedd el tőlünk a sablonos szavakat, és adj helyette étellel teli üzenetet szerte az Egyházadban. Hogy vádaskodás helyett a másik ember felfedezése, bizalmatlanság helyett az együttműködés, erőtlenség helyett pedig lendületes szolgálat ébredjen szívünkben. Töredezetségünk és szétszakadozottságunk hadd gyógyuljon a húsvéti ünnep örömeiben. Kiábrándultságunkat és elesettséget hadd váltsa fel a Te húsvéti lendületed. Mozgass meg minket, hogy mi is mozgatók lehessünk családjainkban, közösségeinkben. Formáld át életünket!

Feltámadott Urunk, Jézus Krisztus!

Sokan nyújtják felénk kezüket, de nekünk nincs erős és nagy kezünk. Sokan kiáltanak utánunk, de mi csak ritkán fordulunk vissza. Sokan állítanak meg minket az úton, de képtelenek vagyunk a lassításra. Húsvéti erőddel állj mellénk, hogy ne felejtsük el soha közelségedet. Fogd meg a kezünket, és emeld fel a fejünket. Tégy minket olyanná, hogy ahol tanúságot teszünk Rólad, ott az emberek valóban Veled találkozzanak, és átérezzék boldogító jelenlétedet. Szabadíts meg álruháinktól és hazug külsőnkől, hogy ne

ártsunk tovább a te nagy művednek, Adj szolgálatunknak őszinteséget!

Feltámadott Urunk, Jézus Krisztus!

Tágítsd ki látókörünket, hogy felelősen nézzünk szét környezetünkben. Taníts meg minket éleslátásra és a mélységekre is tekintő, kutató keresésre. Engedd úgy szemlélnünk a múltat életünkben, hogy a Tőled kapott biztos jövő vezessen minket. Szabadíts meg a szorongástól. Emelj ki a rettegések mélyéről. Törölj ki mindent az életünkből, ami szembefordít minket Veled. Add nekünk ma az értelmes jövő és a tartalmas holnap biztonságát. Vezesd küldetésünk!

Feltámadott Urunk, Jézus Krisztus!

Fájdalmas tekinteteket látunk magunk körül nap mint nap. Gyásszal, betegséggel, magánnyal és megtört étellel küzdő emberek kérdéseit hozzuk most is eléd. Kontinensek szenvedése, színek és fajok, nemek és korok szerinti hátrányos megkülönböztetés nyomja vállunkat. Látjuk a pusztítás és ártás nagy erőit, de hisszük, hogy a te isteni gondoskodásod mindent felülmúl. Építsd, Urunk, a szeretet és békességet bennünk. Küldj el minket mentő, védő és gyógyító szolgálatra a Te erőddel. Taníts minket alázatra, hogy ne önmagunkban bízzunk, hanem akarodat kutassuk. Adj nekünk új kezdetet életmentő húsvéti győzelmedből.

Feltámadott Urunk, Jézus Krisztus!

Építs föl minket a romokból húsvéti, élő Egyházaddá, feltámadott Tested eleven tagjaivá! Ámen.

Szent Ferenc Húsvétja

„Eljött a nagyhét. Az egész kereszténység készült, hogy megünnepelje az Úr halálának és feltámadásának titkait. Nagypénteken Ferenc az egész napot magányban akarta tölteni, hogy az Úr szenvedéséről elmélkedjék. Vad vidéket szemelt ki erre, melynek zordonsága összhangban volt a nagy eseménnyel, mely betöltötte lelkét. Átélni kívánta az Úr érzelmeit, lassan kezdte mondogatni a zsoltárt, melyet Jézus a kereszten imádkozott. Minden sornál megállott. Az Ige előtt mindig védtelen volt. Hagyta, hogy az Ige átölelje, ránehezdedjen teljes súlyával. De végül is mindig az Ige volt az, aki őt felemelte és hordozta.

»Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?« Míg ezeket a szavakat mondotta, az Úr által kifejezett oly nagy elhagyatottság kerítette hatalmába, mint még soha. Hirtenlen egynek érezte magát Krisztussal. Fájdalmasan egynek. Soha még nem értette meg így ezeket a szavakat, mint most. Többé nem voltak idegenek számára. Hónapok óta kereste Isten arcát. Hónapok óta úgy érezte, hogy Isten visszahúzódott tőle és rendjétől. Hogy milyen is volt az egyszülött Fiú haláltusája, most egy kissé megízlelte: az Atya távol van, az ember minden jóakarásával együtt megsemmisítve, összetörve; kérlelhetetlen erők játéka.

A zsoltár igéje lassan átjárta Ferencet. Nem roskadt magába, nem zárkózott be saját fájdalmába. Ellenkezőleg, Krisztus szenvedésére nyitotta meg szívének legbensejét. Úgy tűnt neki, hogy mindig csak kívülről szemlélte ezt a szenvedést. Most belülről nézte. Részt vett benne. Megtapasztalta személyesen. Egészen az undorig. Most legalább egészen hasonlóvá lett Krisztushoz.

Ez a nap kimerítette. Ferenc nagyon hosszúnak találta. De jött az este, és meghozta a békét. Mélységes békét, mely lassan, szelíden hull a fölszántott földekre, mikor a kemény munka befejeződött. A

föld fölászva, feltörve vár. Nincs többé ellenállása. És az est hűvöse máris beléhatol, átjárja. Visszatérve a remeteségbe Ferenc úgy érezte, hogy ez a béke lassan-lassan beburkolja, előnti. Minden beteljesedett, Krisztus meghalt. Egyetlen lendülettel visszaadta önmagát Atyjának. Elfogadta a kudarcot. Emberi élete, emberi tisztessége, még emberi fájdalma is eltűnt szeme elől, nem számított többé. Nem maradt más, csak ez a mérhetetlen valóság: Isten él. Egyedül ez a fontos. Egész lénye meghajolt e valóság előtt. Imádta az Egyetlent. Ebben a föltétel nélküli önátadásban halt meg. Ebben a végső szegénységben, ebben a végső odaadásban. És Isten dicsősége birtokba vette mindörökre.

Távol, a hegyek fölött a nap lassan hanyatlott. Sugarai rávetődtek az út fáira, ahol Ferenc mendegélt. Az erdőt vakító fénysávok szelték át. Nagy nyugalom uralkodott mindenütt. Egyetlen szellő sem lengedezett. A fönséges békesség órája volt ez.

– Isten él, és ez egyedül elég – mondotta Ferenc.

Ebben a felfedezésben szemlélte most az eget. Felhőtlen volt. Egy vörös madár nyugodtan és magányosan szelte át. Mintha csak azt mondta volna a földnek: »Egyedül Isten a mindenható, az örökkévaló. Igen, elég, hogy Isten – Isten legyen.« Ferenc úgy érezte, megkönnyebbült. Erős és mégis könnyed lett, mint a sas.

– Isten él, és ez egyedül elég – ismételte.

Ezek az oly egyszerű szavak szokatlan világozással töltötték el lelkét. Végtelenbe csendülő visszhangot keltettek benne.

– Isten, Isten! – mondotta csendesen Ferenc. – Te vagy a biztonság, te vagy a mi Őrzőnk és Oltalmazónk, nagy és csodálatos Úr! Te vagy a mi megnyugvásunk! Amen! Alleluja!”

Eloi Leclerc OFM: Egy szegény ember bölcsessége c. kisregényéből

A templom misztériuma

10. A lépcsők

A legmélyebb tanítások sokszor a legegyszerűbb és leghétköznapibb dolgokban vannak elrejtve, de csak akkor lesz sejtésünk a mindennapi dolgok isteni mélységeiről, ha azokat a mulandóság és a halál összefüggésében, illetve az örökkévalóság fényében szemléljük.

Isten szent helye, a templom, hegyen áll, mely az örökkévalóság szimbóluma. Őseink hegyre, dombra építették a templomot, mert még értették a szimbólumok nyelvét. Ám ha sík területen építkeztek, akkor is lépcső (mindig páratlan számú lépcsőfok) volt a templomajtó előtt, lépcsőn kellett fölmenni a hajóból a szentélybe, a szentélyen belül pedig lépcső vitt föl az oltárhoz. „Vigadtam, mikor azt mondták nékem: fölmegyünk az Úr házába.” (121. zsoltár)

Miért föl, hiszen Isten számára nincs fönt és lent? Azért mert Isten teremtett bennünket olyannak, hogy két lábra állva, öntudatra ébredve azonnal kettéosztjuk a teret föntre és lentre. Az *alantas* dolgok lent vannak, a *főnségesek* fönt. Ez nem azt jelenti, hogy Isten nincs jelen a lenti világban, a hétköznapokban, a szenvedésekben, a halálban. Éppen az az örömhír a kinyilatkoztatásban, hogy Isten nemcsak életünk napsütötte hegycsúcsain van velünk, hanem a sötét völgyekben is: „Ha a halál völgyében járok is, nem félek a rossztól, mert te ott vagy velem.” (22. zsoltár) Ugyanakkor az örök halmok után kívánnak annyi, mint az örökkévalóság után sóvárogni; oda, ahol nemcsak jelen van Isten, hanem le is töröl a szemünkről minden könnyet, és nem lesz többé sem halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom (vö. Jel 21, 4).

A templomba vezető lépcsők arra emlékeztetnek bennünket, hogy nem csupán horizontálisan vannak különböző irányok: nemcsak kelet és nyugat, észak és dél felé,

hanem fölfelé is lehet lépni, és ez a fölfelé lépdelés, mely győzelem a lecsúszás, a lezüllesztés fölött, ad értelmet a négy égtáj felé tett útjainknak is. A templomhajóból a szentélybe vezető lépcsők arra tanítanak, hogy a szentek szentje nemcsak a profán világtól, de még a keresztény lét mindennapjaitól is külön van választva, oda nem vihetjük magunkkal a világ zaját, elcsendesedett, összeszedett lélekkel szabad csak belépniük oda. Végül föl, az oltárhoz vezető lépcsők arra figyelmeztetnek, amire Mózeszt szólította föl az égő csipkebokorból szóló hang: „Oldd le lábadról sarudat, mert a hely, amelyen állsz, szent föld!” (Kiv 3,5) Ezt legalább lélekben meg kell tennie a papnak, valahányszor fölmegy a szentségi oltárhoz, mely nem más, mint a kereszténység égő, de el nem égő csipkebokra, az örökkévalóság küszöbe. Ha a pap ilyen lelkiülettel menne föl ezeken a lépcsőkön, ahogy Isten jelenléte megkívánja, és így csókolná meg az oltárt: élete és szolgálata új erőt, tisztaságot nyerne, és soha nem veszítené el a lelki szüzesség kegyelmét.

Az egész keresztény élet *ascensio*: föl-emelkedés. A templomba lépcsőn át belépve a hitetlenségből emelkedünk fel Krisztushoz, a hajóból a szentélybe lépve mint megkeresztelt egyesülünk az Úrral. Föllépve az oltárhoz pedig mint pap vagy oltárszolga megízlelhetjük királyi papságunk méltóságát. Innen láthatatlan lépcső visz tovább a mennybe: maga Jézus Krisztus, akiben beteljesedett Jákob álma, az emberiség legmélyebb vágya és az arra adott isteni ígéret. Ő maga a lajtorja, mely az égbe nyúlik, s szeméjében köti össze az eget és a földet, az Istent és az embert. Az utolsó napon, mikor fölkelünk a porból, és testben látjuk meg őt, majd mindnyájan elragadtatunk vele a felhőkön, és vele leszünk mindörökké (vö. Jób 19,25-27; 1Tessz 4,17).

Fr. Barsi Balázs OFM: A templom az időben és az örökkévalóságban c. tanulmánya nyomán

(NEM CSAK) FIATALOKNAK**Názáret iskolája***A családi kapcsolatok új dimenziója*

Názáret minden nőt anyaságra, minden férfit atyaságra hív. A testi-lelki anyaság mintája a Názáreti Szent Szűz, a vér szerinti apaságon messze túlmutató atyaságé pedig Szent József. Máriához hasonul minden anya, aki magzatát kilenc hónapon át méhében hordozza és megszüli, de minden szerzetesnő és gyermektelen asszony is, aki lelki anyaként a rábízottakban Krisztust szolgálja és érte szenved. Mária élete nem igen tetszhet a feministáknak, pedig királynőként élt a családban a két férfi társaságában. Ő adott nekik enni, ő ruházta őket. Ez az igazi méltóság! Az angyalok irigykednének, ha képesek lennének rá. És Szent József gyönyörű hivatásában részesül minden apa, de minden pap és szerzetes is, aki valóban gondviselő atyjává válik a rá bízottaknak.

Názáret arra is rámutat, hogy házasság és szüzesség, cölibátus nem egymás ellentétei, hanem egymást kölcsönösen feltételező fogalmak. A szentségi házasságra való készüllet nélkülözhetetlen eleme a szűzi ön megtartóztatás, sőt minden Istenbe merült férfi és nő házasságának legmélyén is ott rejtőzik a szüzesség örökkévalósága. A szűzi életforma pedig a Krisztussal való eljegyzettségen alapul, és termékenységre hivatott: nem hiányozhat belőle az életadás és az életről való gondoskodás, különben meddő és gyümölcstelen marad.

A testvérek kapcsolata egészen sajátos földi és égi kapcsolat. Bár a nemiség hozza létre a vérségi családot, a testvériségben van a legkevesebb a nemiségből. A testvérek kapcsolata az örök életben megvalósuló kapcsolatokra emlékeztet, ezért az Egyházban a hívek kezdettől fogva testvérnek nevezték egymást.

Názáret tehát egy újfajta vérségi kapcsolat létrejöttét is jelenti, mely a család, a test és a vér kötelékének túlhaladásával kezdő-

dik. Civilizációtól, kultúrától, vérmérséklettől függ az, hogy mennyire éljük meg a vérrokonságot. Jézus korában a zsidóság számára ez igen sokat jelentett. Mégis, amikor egyszer igehirdetés közben szóltak Jézusnak, hogy anyja és rokonai várnak rá és beszélni szeretnének vele, ő megkérdezte: „Ki az én anyám és kik a rokonaim?” Aztán kitérte tanítványai felé karját és így szólt: „Ezek az én anyám és testvéreim! Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.” (Vö. Mt 12,46-50) Ez nem Mária megtagadása – hiszen a Szűzanya a legkiválóbb módon teljesítette a mennyei Atya akaratát, s így lelkiileg is igazi édesanyja lehetett Jézusnak, meg nővére és legtökéletesebb tanítványa is –, hanem felszólítás arra, hogy ne a test és vér köteléke tartsa össze legmélyebben a családot, hanem Isten akaratának közös keresése és teljesítése.

Jézus számára az Atya akaratának teljesítése az az éltető véráram, mely egész lényét átjárja. Ezért az az ő „vérrokona”, akit szintén az Atya akaratának teljesítése éltet. Gondoljunk csak bele, hogy nincs mélyebb egyesülés Jézussal, mint az, hogy mi is azt a világot, az Isten országát akarjuk építeni, amit ő, vagyis az Atya akaratát keressük. Ez nem értelmi-érzelmi-erkölcsi egység, hanem olyan, mintha közös lenne a vérünk Jézuséval. A vér persze csak hasonlat, hiszen még mélyebb egységet teremtő valóságról van szó. Minden egyházközségnek Názáret mintájára kellene alakulnia, ahol a másik jobban vérrokonom, mint akivel egy apától és egy anyától születtem, mert az Atya akaratát keresi, akárcsak én. Ez az egység pedig örökre megmarad.

Mi tehát Názáret? Olyan közösség, ahol elfogadjuk és hordozzuk egymást azzal a titokkal, hogy a másik elsősorban, és pedig minden értelmet meghaladó módon az Istené. Ahol együtt keressük az Atya akaratát, s ennek gyümölcseként élet, bőségesebb élet fakad körülöttünk.

Balázs atya válaszol

Kérdés:

Ha Jézus Krisztus megváltott minket minden bűntől és megszerezte nekünk a mennyei Atya bocsánatát, mennyiben múlik rajtunk, hogy üdvözülünk-e?

Balázs atya válasza:

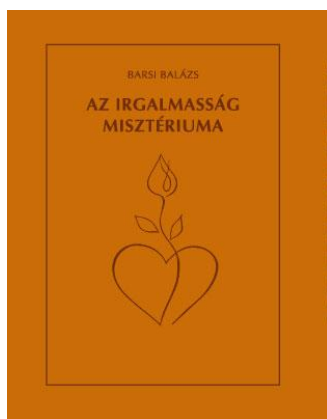
Először is tisztáznunk kell, hogy Jézus Krisztus bocsánata a bosszú leghatározottabb visszautasítása, és egy teljesen más, ellenségei agressziójánál végtelenül nagyobb, isteni erő megnyilatkozása. Jézus mint egyszülött Fiú a nemlétezőket létbe hívó erővel rendelkezik ott, ahol Atyjával egy Isten, és irgalma új életet fakaszt. Ezt jelenti, amiről Szent Pál ír, hogy keresztségével lerontotta a gyűlöletet (vö. *Ef 2,14*). A legsúlyosabb erőszak áldozataként kijelenti, hogy nem a gyűlöleté az utolsó szó. Ez ad emberi, történelmi és politikai szempontból is rendkívüli tekintélyt szavának. A kereszten függve semmit nem von vissza tanításából, első szavától az utolsóig minden érvényben marad, sőt, itt nyer végső értelmet (gondoljunk csak a nyolc boldogságra, és azok közül is különösen az utolsóra!).

Ezért a bocsánat nemcsak az erőszak minden fajtájának egyértelmű és totális visszautasítása, hanem egyben felhívás is. Felhívás arra, hogy a történelemben, az emberi kapcsolatokban se a rosszé legyen az utolsó szó. A „szemet szemért, fogat fogért” szabálya a bűnbeesett ember bosszújának megzabolázását szolgálta, itt azonban arról van szó, hogy végre kiléphetünk a bosszúállás ördögi köréből, és megyünk a dicsőség felé! A bocsánat befogadása, a bűnbánat és továbbadása, a másoknak való ingyenes megbocsátás általa kiszabadulunk az örült erejű körforgásból, és immár egyenes úton haladhatunk az atyai ház felé, ahol az irgalmas Atya részesít bennünket

az igazi dicsőségben, a Szentháromság örök életében. A bocsánat nem passzivitásra szólít, hogy hagyjunk, túrjunk valamit, hanem a legnagyobb tette, akcióra hív fel, amire ember csak képes, nem magától, hanem a Lélek erejében. Teremtő felhívás ez: senki sincs bezárva többé saját gyűlöletének, gonoszságának, bűneinek börtönébe. A börtönajtót Krisztus az ő keresztségével összetörte, s ezáltal onnan új kapcsolat épülhet Isten és ember, ember és ember között.

Ugyanakkor, mivel a bocsánat az emberi szabadság legnagyobb tette, amely egyben a másik ember szabadságához szól, benne van a kockázat vállalása is: vajon azok, akik számára Jézus kérte, elfogadják-e a bocsánatot, igent mondanak-e a benne rejlő felhívásra, vagy visszautasítják, és megmaradnak a gyűlölet ördögi körében? Jézus most meghal, nem tudja megvárni ellenségei és az egész emberiség megtérését. Halála azonban átöleli az egész emberi történelmet, Ádámától és Évától a világ végéig, amikor majd ugyanezzel a jellel, a szent kereszttel jelenik meg dicsőségben az ég felhőin, és mindenki rátekint arra, akit kereszttől szűrtak, és mellüket verik a nemzetek (vö. *Jel 1,7*). Isten „kiemelt ugyanis egy napot, amelyen igazságos ítéletet ül majd a világ fölött egy arra rendeltetett férfi által. Erről mindenkinek bizonyítékot nyújtott azzal, hogy feltámasztotta őt halottaiból” (*ApCsel 17,31*). A keresztyénység ebből az Atyaisten által adott bizonyítékból élve a szent keresztségben és a bűnbánat szentségében feloldozza a bűnösöket. A kívülállót pedig meghívja a megtérésre, hogy míg van idő, addig jöjjenek a világosságra, mert az utolsó ítéleten elfoglalandó helyünket nekünk kell megválasztanunk, méghozzá most, ebben az órában. Csak rajtunk múlik, hogy a kárhozottak és átkozottak között leszünk-e, vagy azok között, akikhez így szól az Úr: „Jertek, Atyám áldottai, és vegyétek az országot, mely nektek készítettett a világ kezdetétől.” (*Mt 25,34*)

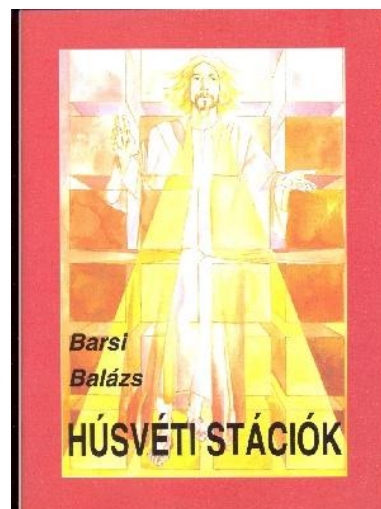
KÖNYVESPOLC

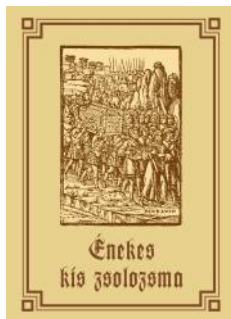
Örömmel adjuk hírül, hogy megjelent *Az irgalmasság misztériuma*, melyben Balázs atya Jézus egyik legszebb és legismertebb példázata, a tékozló fiú története alapján tárja fel az isteni irgalmasság mélységeit, és arra hív, hogy mi is lépünk be a mennyei Atya megbocsátásának erőterébe, mely egy új világ és az igazi testvériség kezdete.

A könyv **600 Ft**-ért kapható a rendházban és a kegytárgyboltban.

Az Új Ember kiadónál újból megjelent, és a rendházban is kapható Balázs atya *Húsvéti stációk* c. elmélkedéssorozata. Ez a kis könyv a keresztút mintájára, tizennégy stációban foglalja össze az evangéliumban szereplő találkozásokat a feltámadt Krisztussal, hogy Húsvét örömhírét jobban befogadhasuk, és készek legyünk mi is az értünk meghalt és feltámadt Úr hírnökeivé válni a világban. A kötet anyaga használható egyéni imádsághoz, de az elmélkedésekhez kapcsolódó énekek és fohások abban is segítenek, hogy közösségben járjuk és imádkozzuk végig a húsvéti találkozások stációit. Kedvezményes ára **700 Ft**.

Felhívjuk kedves Olvasóink figyelmét a Sümegen is használt Nappali zsolotárkönyvből készült *Énekes kis zsolozsma* c. füzetre, mely a liturgikus órák egy napra való anyagát tartalmazza, szöveggel és kottával. Különösen is ajánljuk ezt kiadványt atyáknak és kántoroknak, hogy a zsolozsmaimádságot ennek segítségével honosítsák meg egyházközségükben. Ára: 500 Ft, melyből nagyobb példányszám rendelése esetén 10-20 % engedményt adunk! Megvásárolható a rendházban, valamint megrendelhető a www.barsibalazs.hu honlapon működő internetes könyvesboltban.

Pilinszky János: Harmadnapon

*És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrückeri fák.
És megérik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.*

*Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhették dobogni szíve –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.*

Aldott húsvéti ünnepeket és a feltámadott Úrral való találkozás örömet és békéjét kívánjuk minden kedves Olvasónknak!